

Podvečerní zpívání s harfou

Ve čtvrtek 6.prosince zavítala do Jarošova nad Nežárkou více než po roce harfistka Národního divadla v Praze paní Ivana Pokorná. Nutno předeslat, že již v loňském školním roce představila tato sympatická umělkyně dětem jarošovské mateřské a základní školy i široké veřejnosti hudební nástroj, který není běžně v našich zeměpisných šířkách ani na koncertech k vidění – koncertní harfu. Nástroj velký, krásný, noblesní. Po vyčerpávajícím výkladu a zodpovězených otázkách přišla na řadu ukázka její „menší sestry“ – harfy keltské. Potom už se všichni zaposlouchali do nádherných tónů obou nástrojů a nehnutě pozorovali hbité prsty paní harfistky. Skladby starých mistrů střídaly jazzové ukázky, nechyběla ani Smetanova Vltava. V závěru si mohli zájemci oba nástroje „osahat“ a pokusit se vyloudit pár tónů...

Naše v pořadí druhé setkání s paní harfistkou a jejím „doprovodem“ jsme letos pojali ryze předvánočně. Tentokrát byli aktivními účastníky koncertu i jarošovští posluchači. Jako „předskokan“ měl své premiérové koncertní vystoupení Robert Čížek, žák 1.ročníku základní školy, který zahrál na flétnu dvě koledy. Sklidil velký úspěch a obdiv dětí i dospělých. V první části podvečera pak zazněly známé i méně známé světové koledy v podání paní harfistky a keltské harfy (té menší), ve druhé části jsme se vrátili zpátky do Čech – a přišel čas pro obecenstvo. Nikdo z posluchačů se nemohl vymlouvat, že nezná slova – žáci 3. a 5. ročníku základní školy vyrobili a všem rozdali krásné zpěvníčky. Po počátečních rozpacích se místní knihovnou nesly libé tóny nejen harfy, ale i všech „zpěváků“. Naprosté souznění duší i hlasů, správná předvánoční nálada, krásné těšení se. Přestože jsme byli na konci zpěvníčku a celého koncertu, domů se nám nechtělo. Pro „největší“ příznivce hudby zahrála paní harfistka skladby na přání, improvizovala, rozdávala úsměvy a dobrou náladu. S přáním krásných Vánoc a novoročním předsevzetím, že se v příštím roce sejdeme, jsme se za tmy rozešli do svých domovů...

Martina Plášilová

Čertí škola

Harfa v knihovně

Ukázka z další zajímavé školní akce – předvádění dovedností služebních psů.

Třídění odpadů

V minulém čísle jsem napsal článek o tom, že třídění odpadu je jediná cesta, jak do budoucna zbrzdit roztačející se spirálu poplatků. Nenapadlo mne, kolik odlišných názorů může vyvolat toto téma. S jedním z nich musím souhlasit. V minulém článku jsem zapomněl poděkovat všem, kteří odpad ze svých domácností poctivě třídí, a taky zaměstnancům obce, kteří ho třídí po těch netřídících. Činím tak tedy teď a velmi mne mrzí, že jsem na to posledně zapomněl. Další názory, leckdy hraničící s agresivitou, svědčí o tom, že někteří občané stále ještě nechápou, co se skrývá za poplatkem za odpad. Poplatek za odpad je povinen platit každý občan ČR, příslušné obce si ho upravují svými vyhláškami a jsou povinny ho vymáhat. Podrobné znění vyhlášky najdete na webu obce. Kdo má tento poplatek zaplacen, dostane známku svozové firmy a ta je povinna tento odpad vyvázet. Sběrné nádoby nebo chcete-li popelnice si občané hradí ze svých zdrojů, majitelé rekreačních objektů si mohou zakoupit na obci speciální pytle s logem vyvážecí firmy. **Výše poplatku činí od 1. ledna 2008 500 Kč za osobu a v objektu, kde není nikdo trvale hlášen, za číslo popisné.** V obci funguje sběrné místo, které je teď přes zimu otevřeno v sobotu od 9 do 11 hodin, po zbytek roku ještě v úterý a ve čtvrtek od 15 do 17 hodin. Mimo to jsou po různých částech obce rozmístěny kontejnery na pet lahve a sklo. V příštím roce máme v úmyslu pet lahve a lahve z tvrdého plastu sbírat do pytlů přímo v domácnostech.

starosta Bohumil Rod

Den otevřených dveří v jarošovské Čertí škole

Na kopečku nad vesnicí stojí téměř půl století škola. Každý pracovní den se zrána naplní dětmi více či méně chtivými se něco nového dozvědět a pozdě odpoledne její chodby zase utichnou. Prostě taková obyčejná škola.

Středa 5. prosince 2007. Budova školy stále stejná, ale uvnitř přece jiná. Příchozí ještě za tmy vítala světlýka rozmístěná od vchodu školy až do školní družiny. Šatna a přilehlá chodba se pomalu plnily metlami, vidlemi, pytli a především těmi, kterým tyto nezbytné rekvizity pro tento den patřily – malými a velkými čertíky. Každý čertík byl jiný, přesto však měli něco společného – **tentokrát se do školy těšili opravdu všichni.** Jak by ne! Místo Pepíčků, Tomášků, Karlíků, Terezek, Nikolek a Kačenek dnes do lavic usedli Luciferové, Belzebubové, čertíci Bertíci, Drapové, čertice Bertice, Tereziany a před tabulí stanuly ukrutné Belzebíny s trojzubci v rukou a svítícími rohy na hlavách. Výuka mohla začít. Přítomní čertíci se představili, sdělili ostatním, z kterého pekla přiletěli a jaký největší zážitek zatím měli. Většina se shodla, že moc rádi odnášejí zlobivé děti - sice páchnou člověčinou, ale hříchů mají nepočítaně. V pekle rychle chytí pekelný pach a čím větší hříšník, tím těžší úkoly ho čekají. Belzebíny se přidaly do diskuse a velmi ocenily, když jim hříšníci drbou záda a chytají blechy... Představování bylo u konce a čertíci pokročili ve výuce. Těm nejmenším přečetla Belzebína čerstvé zprávy z pekla a čertíci v nich pak hledali probíraná písmenka. Sami si přečetli z tabule článek o čertu Otovi a namalovali k němu obrázek. V matematice se tahaly příklady z roztrhaného pytle. Vzduch houstl, jak se z čertů kouřilo, a mísil se s pachem člověčiny. Ne, nebojte, naši čertíci nikoho neodnesli. To se maminky, sourozenci, dědečkové, babičky a tetičky přišli podívat na tu jarošovskou čertí chášku – dveře školy dnes byly celé dopoledne otevřené pro všechny příchozí.

V nejlepším vstoupili do jednotlivých tříd Mikuláš, anděl a dva čerti. Zhodnotili situaci a zhlédli připravená představení čertíků. Tanečky střídaly básničky, muzicírovalo se. Starší čert velmi ocenil hromadné drbání na svých zádech od těch nejmenších. Na oplátku se přimluvil u anděla a Mikuláše, kteří pak rozdali všem čertíkům sladké odměny. Čertíci ještě vystrašili symbolicky paní kuchařky a po obědě se každý rozprchl do „svého“ pekla. Jistě tam budou vyprávět veselé příběhy z jarošovské čertí školy...

Velký dík patří všem čertíkům a jejich maminkám, které se podílely na přípravě krásných kostýmů a lahodných andělských perníčků, pracovníkům školy za skvělou organizaci a smysl pro humor a zastupitelům i zaměstnancům obce Jarošov nad Nežárkou, kteří se na poslední chvíli zhostili svých nových „funkcí“ na jedničku s hvězdičkou a byli tak pomyslnou třešničkou na dortu pro tento den.

Mgr. Martina Plášilová
ředitelka školy